A könyvtári szolgáltatások megismerése is célja volt az irodalmi versenynek

Április-vetélkedő középiskolásoknak

Három középiskola 30 diákja részvételével zajlott a Gyergyószentmiklósi Városi Könyvtár által meghirdetett irodalmi és könyvtárhasználati vetélkedő, amelyet Április Lajos emlékére szerveztek. A díjazást a neves erdélyi költő, műfordító születésnapján, november 14-én tartották; az esemény az emlékezés jegyében zajlott.

FOTÓ: PETHŐ MELÁNIA

Ünnepélyes kiértékelő. Az eseményt Április Lajos születésnapjára időzítették a szervezők

Április Lajos születésének 130. évfordulója alkalmából hirdetett irodalmi és könyvtárhasználati vetélkedőt a Gyergyószentmiklósi Városi Könyvtár középiskolás diákok számára. Annak ellenére, hogy a megfejtett kérdőívek leadására mindössze egy hetes határidőt szabtak meg az intézmény munkatársai, túljelentkezéssel szembesültek, így a beérkezés sorrendjében fogadták el a benevező csapatoktól a pályamunkákat. „Örömünkre nagy érdeklődés övezte a programunkat. A pályázati úton nyert keret miatt viszont nem tudtunk minden érdeklődő csapatot versenyben tartani, de így is bővítettük az eredetileg meghatározott létszámot" – mondta el a sajtónak Ferencz-Mátéfi Kriszta könyvtárigazgató. Hozzátette, a létszámbővítésnek köszönhetően a város három középiskolájából egységesen 5-5, egyenként kétszemélyes csapat vehetett részt a programon.

Kiértékelés, tudásbővítés

A vetélkedővel 9-12-es diákokat szólítottak meg. Az Április Lajos életére, munkásságára összpontosító feladatlap kérdéseit úgy állították össze, hogy a helyes válaszokért a versenyzők kénytelenek legyenek bemenni a könyvtárba, hogy az ott található könyvekből, folyóiratokból inspirálódjanak. „A programmal az irodalom népszerűsítésére, az olvasás varázsának megélésére fektettünk hangsúlyt, ugyanakkor az is célunk volt, hogy a diákok betekintést nyerjenek a könyvtári rendszerbe" – ismertette a keddi kiértékelőn Csergő Aliz könyvtáros, a program felelőse. Értékelve a pályamunkákat hangsúlyozta, a feladatlap irodalmi részét valamennyi csapat hibátlanul oldotta meg, a könyvtárhasználatra vonatkozó kérdésekre viszont nem mindenkinek sikerült helyes választ adnia. Éppen ezért ismertette a közkönyvtárak működésének rendszerét, kitérve arra is, hogy hogyan lehet könnyen eligazodni a több százezer kötet között. Rámutatott továbbá az olvasás jótékony hatásaira és arra is, hogy milyen haszna van a vetélkedőknek, vizsgáknak az ember életében. A versenyre beadott munkákban előforduló nyelvi és fogalmazási hibákon keresztül a helyes kifejezésmódra hívta fel a diákok figyelmét.

A díjkiosztón a diákokat elkísérő magyartanárok által Április-versek hangzottak el, illetve a költő életéről és a művészeti irányt követő leszármazottairól is információk hangzottak el.

Minden résztvevőt kitüntettek

A verseny három legjobban teljesítő csapatának tagjait egy-egy Április-kötettel jutalmazta a könyvtár. Első helyen Batrin Attila Krisztián és Balázs Andor (Salamon Ernő Gimnázium) végzett, a második díjat Kovács Flóra és Mihálydeák Imola (Salamon Ernő Gimnázium) szerezte meg, a harmadik legjobb pedig Fülöp Tímea és Nagy Boglárka (Batthyány Ignác Technikai Kollégium) páros lett. A programban nem csak a díjazottak, hanem minden résztvevő kitüntetettnek érezhette magát, mivel a szervezők jóvoltából valamennyien részt vehettek egy kiránduláson: Április Lajos parajdi emlékházát látogatták meg a díjkiosztó után.

PETHŐ MELÁNIA

A program pályázati forrásból valósult meg

Április Lajos születésének 130. évfordulója alkalmából Az őszre várj! címmel, 9–12. osztályos diákok számára meghirdetett irodalmi és könyvtárhasználati vetélkedőt a Communitas Alapítvány támogatásával valósította meg a Gyergyószentmiklósi Városi Könyvtár.

(X)

Olvasóink írják

A túlélés titka a humor

A szocialista realizmus idején születtek azok a mondások, történetek melyek valamennyire elviselhetőbbé tették a mindenható pártvezetés„OKOS" politikáját.

Jegyrendszer, azaz az élelmiszerek racionális elosztása. Csókolózik a cukor és az olaj az utcán. Mi ez? Nekünk szabad, jegyesek vagyunk.

Akkori nóta: Cukorjegyet adnék annak a madárnak. Menjen el a boltba, váltsa ki magának. Csárdás kis angyalom, keserű a kávé nagyon.

Miért nem lehet kávét kapni? Azért, hogy a jónép ne tudja a zaccból megjósolni a szomorú jövőjét.

Az erdőről hoztam egy autó fát. Pálinka hiány is volt kis ideig, de halotti torra lehetett soron kívül pár liter italt kapni, egy ilyen forrásból jutottam én is hozzá. A segítségeknek eltöltögetek egy fél litert, egyik rakodó kiböki: Azt mondják, azért nincs pálinka, mert „az öreg" (azaz Ceausescu) kezdett inni. Csak az erdő hallotta, és ott a hideg miatt nincs poloska.

De volt valódi pezsgő is, mely tudományos meghatározást is kapott: A széles néptömegek itala, melyet képviselőin keresztül fogyaszt. Nem asszonybeszéd, egy pártelvtárstól hallottam.

A háború végeztével új divat is bejött. Volt barátunknak külföldi kabátja is,norvég. Valóban? Igen, ki van fjordítva. (Így a zakó felső zsebe balról átkerült jobbra.) Nekem is van norvég kabátom. Igen? Oslóban (értsd: oszlóban) van.

Az én kabátom átmeneti kabát, na nem őszi-tavaszi, hanem átmenet a kabát és a rongy között.

Hogy vásároltunk?

Beálltunk a sorba. Ott mondta valaki: „Mi az, 300 méter hosszú és a farka pityókát eszik?" Sor a mészárszék előtt egy kiló húsért.

Négy kisgyerek a családban. Tej kell. Havonta kétszer, amikor behívnak a megyeközpontba, viszem a tejesüvegeket. Az új mozitól nem messze megtalálom az üzletet. Eszembe jut a régi tömegdal: Paraszt és proletár, a sorba odaáll…. Módosul a közmondás: „Ki korán kel, aranyat lel"helyett. Ki korán kel, kap maximum két liter tejet (hogy ne halmozzon). Vagy a fővárosban egy rúd szójás szalámit, kettévágva. Felfüstölni tilos. Aki halmoz, az osztályellenség, nem bízik a kommunizmus időtállóságában.

Kevesen ismerik, ismerték, de volt még másfajta jegy is. „Ü" jegy. Az mi? Üsmerős.

Lerágott csont, de nem minden fiatal tudja mit jelent:

- szovjet pisztráng = fagyasztott hal, ez is volt néha. Lisztben kisütve, összetört fokhagymába mártogatva ünnepi eledel, főleg ha volt utána egy 3 lejes üveg sör.

-jégmadár azaz fagyasztott csirke, ez is ünnepi étel volt, hivatalos és hagyományos ünnepekre.

-japán csirke, vagyis táki-muri, felirata szerint „Tachimuri",mellhús és comb nélküli torzs csirke sok lábbal és nyakkal, árvalevesnek és macskának csemege.

A „jó öreg halkonzerv" nótázni is tudott: Amikor én nem leszek már, Akkor tudd meg, hogy ki voltam néked...

A diákhumor a kantinkosztnak, menzai ételeknek is adott nevet, de jobb híjánjó étvággyal bekebelezte.(Irodalom és történelem ismeretet feltételezett)

Petőfi leves: Minek nevezzelek? Zilahy leves:Valamit visz a víz. Abszurdum: töltöttkáposzta (ritka vendég a kantinban). Operettmásodik: Csirkepaprikás nokedlivel, uborka salátával. (Álmaimban valahol már jöttél felém…) Sztálingrád második: Bevehetetlen.

A „felszabadulás" első éveinek édesség kínálata nem volt változatos: cukros kenyér,a nagymamák osztották szét a havi egy kiló cukrot így unokáiknak , és az édesmálé, amit cukorrépából házilag főzött melásszal dúsítottak. Finom volt minden apró gyerek asztalán, Sztálintorta volt a beceneve, csak az volt a fontos, hogy a szomszédban lakó jó elvtárs meg ne hallja.

Abban az „ántivilágban" mégis egészségesen felnőttünk, lettünk valakik (például, ha„valaki" el kellett menjen sorban állni a Pékséghez egy ötlejes kenyérért), de humorunk éltetett. Amikor az „Ádám, válassz magadnak feleséget"típusú demokratikus választásmásnapján főnököm félve megkérdezte: vajon győztünk-e? egyből tudtuk a választ, pedig nem is voltunk benne a szavazatszámláló bizottságban.

Amit kaptunk, azt mindig illedelmesen megköszöntük, néha az ismert vatikáni valutával, igaz egykori főkönyvelőnk erre mondta, hogy „Ne bízz Te is mindent az Istenre."

Mikor egy kis szívességet „sohasem fogom elfelejteni" szöveggel nyugtáztam, akkor is ő mondta: „Tudod mit? Fizesd meg, s felejtsd el."

SZATHMÁRYJÁNOS